

Riktlinjer för tillsynens granskningsprocess

Inledning

- 1.1. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (nedan Solvens II-direktivet) ⁽¹⁾ och artikel 16 i förordning (EU) 1094/2010 av den 24 november 2010 (nedan kallad Eiopa-förordningen) ⁽²⁾ har Eiopa utfärdat riktlinjer för tillsynens granskningsprocess. Dessa riktlinjer gäller artikel 36 i Solvens II-direktivet. Ytterligare relevanta bestämmelser är i synnerhet artiklarna 27, 29, 34, 71, 213.2, 248, 249, 250 och 255 i Solvens II-direktivet.
- 1.2. Dessa riktlinjer syftar till att identifiera hur en riskbaserad, prospektiv och proportionerlig strategi för tillsyn kan uppnås inom tillsynens granskningsprocess.
- 1.3. Tillsynens granskningsprocess avser all verksamhet som bedrivs av tillsynsmyndigheten för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 36 i Solvens II-direktivet, som omfattar utvärdering av strategier, processer och rapporteringsrutiner i försäkrings- och återförsäkringsföretag som de har inrättat, för att uppfylla kriterierna i Solvens II.
- 1.4. Syftet med dessa riktlinjer är därför att uppnå konsekventa resultat genom konvergens mellan tillsynsprocesser och rutiner inom tillsynens granskningsprocess, samtidigt som tillräcklig flexibilitet tillåts för de nationella tillsynsmyndigheterna för att på lämpligt sätt kunna anpassa sina handlingar från fall till fall, med beaktande av det specifika för inblandade försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper, sina egna marknader och andra tillsynsprioriteringar.
- 1.5. Riktlinjerna sammanfattas i diagrammet som presenteras i den förklarande texten i riktlinje 1 och i dokumentet "SRP riktlinjers diagram" publicerat tillsammans med dessa riktlinjer ⁽³⁾.
- 1.6. För tillsynens granskningsprocess av försäkringsgrupper, där det finns ett tillsynskollegium på plats, har i dessa riktlinjer hänsyn tagits till riktlinjerna för kollegiernas operativa funktion ⁽⁴⁾, kollegiets specifika samordningsöverenskommelser och alla andra processer eller planer som tillsynskollegiet har kommit överens om.
- 1.7. Riktlinjerna är inte avsedda att begränsa grupptillsynsmyndigheten och tillsynskollegiet från ytterligare kommunikation eller informationsdelningsarrangemang som är förenliga med Solvens II-direktivet, inklusive proportionell och riskbaserad strategi för tillsynens granskningsprocess i linje med artikel 29 i Solvens II-direktivet.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1-155

⁽³⁾ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

⁽⁴⁾ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

- 1.8. Nationella tillsynsmyndigheter som ingår i ett kollegium kommer att ha löpande ansvar för att kommunicera och involvera kollegiet i tillsynens granskningsprocess, särskilt när man vidtar tillsynsåtgärder eller när försäkrings- och återförsäkringsföretag eller grupper får ekonomiska svårigheter. I förekommande fall ges exempel med korshänvisningar till olika krav och riktlinjer i den förklarande texten. Riktlinjerna riktar sig till tillsynsmyndigheter enligt Solvens II.
- 1.9. Dessa riktlinjer gäller för tillsynens granskningsprocess som utförs av nationella tillsynsmyndigheter när det gäller alla försäkrings- och återförsäkringsföretag, både enskilda företag som omfattas av Solvens II-direktivet och försäkrings- och återförsäkringsgrupper som är föremål för grupp-tillsyn enligt artikel 213.2 (nedan försäkringsgrupper). När det gäller tillämpningen av riktlinjerna på tillsynens granskningsprocess av försäkringsgrupper, ska följande behov beaktas ⁽⁵⁾:
- Riktlinjerna 10, 16, 18, 21, 35, 37 och 40 är gruppspecifika och gäller endast för grupp-tillsynsmyndigheten, med undantag av riktlinjerna 37 och 40 som kan gälla för både grupp-tillsynsmyndigheten och den enskilda nationella tillsynsmyndigheten;
  - Riktlinjerna 15 och 17 gäller endast för tillsynsmyndigheter för enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag och gäller inte för tillsynsmyndigheterna i deras roll som grupp-tillsynsmyndighet. Grupp-tillsynsmyndigheten bör följa de relevanta gruppspecifika riktlinjerna 16 och 18;
  - Riktlinjerna 5, 6, 7, 11, 13, 19, 21, 23, 25, 28, 29, 32, 37, 39 och 40 innefattar också bestämmelser som gäller endast om försäkringsgruppen har ett kollegium som är etablerat enligt artikel 248.2 i Solvens II-direktivet. Dessa bestämmelser kan gälla för både grupp-tillsynsmyndigheten och de nationella tillsynsmyndigheterna för de enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretagen inom kollegiet, med undantag för riktlinje 21, som gäller endast för grupp-tillsynsmyndigheten.
- 1.10. Där det finns grupp-tillsyn som fastställts på nationell nivå i enlighet med artikel 216 i Solvens II-direktivet, tillämpas dessa riktlinjer *mutatis mutandis* på både grupp-tillsyn som utförs på nationell nivå i enlighet med artikel 216 i Solvens II-direktivet, och grupp-tillsyn som genomförs enligt artikel 213.2 i Solvens II-direktivet.
- 1.11. För dessa riktlinjer gäller följande definitioner:
- Vid tillämpningen av dessa riktlinjer på grupp-tillsynsmyndigheter:
    - avser termen "nationell tillsynsmyndighet" den tillsynsmyndighet som ansvarar för grupp-tillsyn enligt artikel 247.1 i Solvens II-direktivet;

⁽⁵⁾ En tabell över de riktlinjer som gäller för individen och gruppen eller båda finns i tillägget som publicerades med den förklarande texten i det offentliga samrådet.

- Vid tillämpningen av dessa riktlinjer på grupp tillsynsmyndigheter, avser termen "försäkrings- och återförsäkringsföretag" "försäkringsgrupper" (utom riktlinjerna 12, 19, 33, 36 och 38, som hänvisar till både grupper och företagen inom gruppen);
- "Grupptillsynsmyndigheten" hänvisar till tillsynsmyndigheten som uppfyller de kriterier som anges i artikel 247.1 i Solvens II-direktivet;
- "Tillsynskollegium" avser tillsynskollegiet som definieras i artikel 212.1 e i Solvens II-direktivet;
- "Medlemmar" och "deltagare" avser medlemmar och deltagare enligt definitionen i riktlinjerna för kollegiernas operativa funktion;
- "Inspektion på plats" avser en organiserad bedömning eller formell utvärdering, som utförs vid platsen för det övervakade företaget, eller hos tjänsteleverantörer på vilka det övervakade företaget har lagt ut funktioner, vilket leder till utfärdande av ett dokument som meddelas företaget.

1.12. Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som definieras i de rättsakter som anges i inledningen.

1.13. Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Avsnitt I – Den övergripande tillsynens granskningsprocess (OTG)

Riktlinje 1 – Genomförande av tillsynens granskningsprocess

1.14. Den nationella tillsynsmyndigheten bör i genomförandet av tillsynens granskningsprocess och vid erkännande av behovet av flexibilitet och tillsynens bedömning, se till att den består av tre delprocesser som anges i dessa riktlinjer: riskbedömningsprocessen, den detaljerade granskningen och tillsynsåtgärderna.

Riktlinje 2 – Konsistensen av tillsynens granskningsprocess

1.15. Den nationella tillsynsmyndigheten ska se till att tillsynens granskningsprocess tillämpas på ett konsekvent sätt över tid, över försäkrings- och återförsäkringsföretag och inom den nationella tillsynsmyndigheten.

Riktlinje 3 – Proportionalitet i tillsynens granskningsprocess

1.16. Den nationella tillsynsmyndigheten ska se till att proportionalitetsprincipen iakttas genom alla skeden av tillsynens granskningsprocess.

Riktlinje 4 – Tillsynsbedömning i tillsynens granskningsprocess

1.17. Den nationella tillsynsmyndigheten ska se till att tillsynsmyndigheterna använder sina tillsynsbedömningar i varje steg av tillsynens granskningsprocess. Den nationella tillsynsmyndigheten ska se till att tillsynens granskningsprocess hålls tillräckligt flexibel för att tillåta lämpligt användning av tillsynsbedömning.

Riktlinje 5 – Pågående kommunikation med försäkrings- och återförsäkringsföretagen

1.18. Den nationella tillsynsmyndigheten ska se till att det finns en lämplig nivå av kommunikation mellan personalen vid den nationella tillsynsmyndigheten och försäkrings- och återförsäkringsföretagen i hela tillsynens granskningsprocess för att underlätta en effektiv tillsyn.

1.19. Om det finns ett kollegium, ska kommunikationen med de övervakade företagen samordnas enligt beskrivningen i riktlinje 15 i riktlinjerna för kollegiernas operativa funktion.

Riktlinje 6 – Pågående kommunikation med och medverkan av andra tillsynsmyndigheter

1.20. Den nationella tillsynsmyndigheten bör ha lämplig kommunikation och delaktighet med andra berörda nationella tillsynsmyndigheter i hela tillsynens granskningsprocess.

1.21. Kommunikation med tredjelands tillsynsmyndigheter bör vara i linje med relevanta samförståndsavtal som är på plats.

1.22. Om det finns ett kollegium, ska kommunikationen följa relevanta krav och riktlinjer.

Riktlinje 7 – Införande av omfattande marknadsrisker i tillsynens granskningsförfarande

- 1.23. Den nationella tillsynsmyndigheten bör beakta marknadsbreda analyser under hela tillsynens granskningsprocess.
- 1.24. Om det finns ett kollegium, bör tillsynsmyndigheten ta hänsyn till resultaten av alla relevanta omfattande marknadsanalyser som har delats inom kollegiet.

Riktlinje 8 – Dokumentation

- 1.25. Den nationella tillsynsmyndigheten ska se till att information som stödjer slutsatserna från tillsynens granskningsprocess dokumenteras och är lättillgänglig inom den nationella tillsynsmyndigheten, samtidigt som den också iakttar lämpliga sekretesskrav i samband med denna information.

Riktlinje 9 – Styrning över och regelbunden översyn av tillsynens granskningsprocess

- 1.26. Den nationella tillsynsmyndigheten ska ha en adekvat styrningsmekanism för att ordentligt övervaka genomförandet av tillsynens granskningsprocess.
- 1.27. Den nationella tillsynsmyndigheten ska regelbundet se över sin metod för genomförande av tillsynens granskningsprocess för att säkerställa dess pågående lämplighet.

Riktlinje 10 – Omfattningen och inriktningen av försäkringsgruppens tillsyns granskningsprocess

- 1.28. Grupptillsynsmyndigheten bör tillämpa tillsynens granskningsprocess konsekvent med omfattningen och fallen av tillämpning av grupptillsyn som beskrivs i avdelning III kapitel I i Solvens II-direktivet, med hänsyn till typen av yttersta moderföretag för försäkringsgruppen, det geografiska läget för sitt huvudkontor (EES eller tredjeland), eventuell likvärdighetsstatus i det tredjelandet och eventuella aspekter om det finansiella konglomeratet.
- 1.29. Grupptillsynsmyndigheten bör i tillsynens granskningsprocess ta hänsyn till alla relevanta enheter inom försäkringsgruppen, inklusive reglerade och icke-reglerade, samt enheter inom och utanför EES.
- 1.30. Grupptillsynsmyndigheten ska fokusera på de grupp-specifika frågor, däribland:
  - a) transaktioner inom gruppen, försäkringsgruppens komplexitet och sammankoppling,
  - b) gruppens riskprofil, däribland eventuella diversifieringseffekter, riskkoncentrationer och risköverföring i hela försäkringsgruppen,
  - c) andra risker från ett gruppövergripande perspektiv, däribland sådana som uppstår på grupp-nivå, såsom riskerna från icke-försäkringsenheter,
  - d) aspekter om gruppstyrning och gruppstrategi, däribland konflikter eller eventuella intressekonflikter,
  - e) aspekter av den gruppövergripande riskhanteringen, inklusive eventuella centraliserade riskhanteringsfunktioner,

- f) gruppens hantering av sitt gruppkapital, inklusive överförbarhet och fördelning inom försäkringsgruppen.

Avsnitt II – Indata till tillsynens granskningsprocess

Riktlinje 11 – Indata till tillsynens granskningsprocess

- 1.31. Under hela tillsynens granskningsprocess bör den nationella tillsynsmyndigheten, i förekommande fall, beakta relevanta uppgifter som härrör från olika källor, bland annat från:
- a) försäkrings- och återförsäkringsföretaget eller försäkringsgruppen: kvantitativa rapporteringsmallar, redogörelser för verksamheten, rapporter om solvens och finansiell ställning, ORSA-rapporter, information om andra företag eller grupper, eller annan information som begärts från försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkringsgruppen av den nationella tillsynsmyndigheten,
  - b) den nationella tillsynsmyndigheten eller grupptillsynsmyndigheten själva: historisk information, "early warning"-indikatorer, riskindikatorer, tidigare fynd på försäkrings- och återförsäkringsföretag eller grupper, tematiska granskningar eller stresstestresultat,
  - c) kollegiet: de individuella utfallen av riskbedömningsprocessen, individuella tillsynsplaner som delas inom kollegiet, kollegiets arbetsplan, alla relevanta analyser eller granskningar eller tillsynsåtgärder som delats inom kollegiet,
  - d) andra behöriga myndigheter,
  - e) andra externa parter: marknads- eller sektorsuppgifter, vägledning från konsument- eller branschorgan eller organisationer, tekniska forskningsrapporter eller tidningar eller medieinformation.

Avsnitt III – Riskbedömningsprocessen

Riktlinje 12 – Riskbedömningsprocessens struktur och användning

- 1.32. Den nationella tillsynsmyndigheten bör använda en riskbedömningsprocess för att identifiera och bedöma nuvarande och framtida risker som försäkrings- och återförsäkringsföretag möter eller kan möta, inklusive försäkring- och återförsäkringsföretagets förmåga att identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera om dessa risker.
- 1.33. Den nationella tillsynsmyndigheten ska använda denna metod i syfte att:
- a) genomföra en effektiv tillsyn av försäkrings- och återförsäkringsföretag,
  - b) prioritera tillsynsverksamhet,
  - c) bestämma frekvensen av redogörelser för verksamheten,
  - d) fastställa omfattningen, djupet och frekvensen av inspektioner på plats och skrivbordsundersökningar eller andra frågor som behövs för tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Riktlinje 13 – Omfattningen för riskbedömningsprocessen

- 1.34. Den nationella tillsynsmyndigheten ska tillämpa ett riskbaserat och framåtblickande förhållningssätt till övervakning, som fastställs i följande steg:
- a) utvärdering av information,
  - b) bestämning av försäkrings- och återförsäkringsföretags konsekvensklassificering,
  - c) bestämning av försäkrings- och återförsäkringsföretags riskklassificering,
  - d) bestämning av riskbedömningsprocessens resultat,
  - e) skapande av tillsynsplanen och bestämning av tillsynens intensitet,
  - f) när det gäller försäkringsgrupper, om det finns ett kollegium som upprättats enligt artikel 248.2 i Solvens II-direktivet, bidraget av aspekterna i tillsynsplanen till kollegiets arbetsplan, där så är lämpligt.

Riktlinje 14 – Bedömning av information

- 1.35. Den nationella tillsynsmyndigheten bör utföra minst en bedömning på högnivå av informationen när regelbunden rapportering har mottagits, och överväga behovet av att omvärdera komponenterna i riskbedömningsprocessen.

Riktlinje 15 – Fastställande av företagets effektklassificering

- 1.36. Den nationella tillsynsmyndigheten bör inkludera i riskbedömningsprocessen en värdering av den potentiella effekten av alla försäkrings- och återförsäkringsföretag. Denna bedömning bör återspegla den potentiella effekten som ett misslyckande i ett visst företag skulle ha på sina försäkringstagare och förmånstagare samt på marknaden.
- 1.37. Den nationella tillsynsmyndigheten bör tilldela en effektklassificering till varje företag på en skala med fyra kategorier, där "effektklass 1" har lägst påverkan på försäkringstagare och förmånstagare samt på marknaden och "effektklass 4" har störst inverkan på försäkringstagare och förmånstagare och på marknaden.

Riktlinje 16 – Fastställande av effektklassificeringen för försäkringsgrupp

- 1.38. Grupptillsynsmyndigheten bör i gruppens riskbedömningsprocess inkludera en effektklassificering för alla försäkringsgrupper.
- 1.39. Effektklassificeringen på försäkringsgrupp-nivå bör återspegla den potentiella effekten av försäkringsgruppens misslyckande, genom sina enheter, på gruppens försäkrings- och förmånstagare, och på de marknader där försäkringsgruppen är verksam.
- 1.40. Grupptillsynsmyndigheten bör, vid tilldelning av en effektklassificering, beakta försäkringsgruppens komplexitet och sammankopplingar.
- 1.41. Grupptillsynsmyndigheten bör tilldela en effektklassificering till varje försäkringsgrupp på en skala med fyra kategorier, där "effektklass 1" är försäkringsgruppens lägsta påverkan på försäkringstagare och förmånstagare samt på marknaden och "effektklass 4" är försäkringsgruppens största inverkan på försäkringstagare och förmånstagare och på marknaden.

Riktlinje 17 – Fastställande av företagets riskklassificering

- 1.42. Den nationella tillsynsmyndigheten bör identifiera och bedöma de nuvarande och framtida risker som försäkrings- och återförsäkringsföretag möter eller kan möta, inklusive företagets förmåga att stå emot eventuella händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena och deras potentiella negativa effekter på solvens och finansiell ställning, företagets ekonomiska livskraft och dess förmåga att uppfylla sina åtaganden gentemot försäkringstagare och förmånstagare om riskerna blir verklighet.
- 1.43. Den nationella tillsynsmyndigheten bör genomföra denna riskidentifiering och bedömning för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag, med hänsyn till kvantitativa och kvalitativa kriterier och åtgärder som är relevanta för varje företag.
- 1.44. Den nationella tillsynsmyndigheten bör tilldela försäkrings- och återförsäkringsföretag en riskklassificering på en skala med fyra kategorier: från "riskklass 1" som motsvarar att bäst kunna tåla de risker som uppstår, till "riskklass 4" som motsvarar att minst kunna klara de risker som uppstår.

Riktlinje 18 – Fastställande av riskklassificeringen för försäkringsgrupp

- 1.45. Grupp-tillsynsmyndigheten bör identifiera och bedöma de nuvarande och framtida risker som kan påverka försäkringsgruppen, inklusive möjligheten för gruppen att stå emot eventuella händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena och deras potentiella negativa effekter på solvens och finansiell ställning, försäkringsgruppens ekonomiska livskraft och dess förmåga att uppfylla sina åtaganden gentemot försäkringstagare och förmånstagare om riskerna blir verklighet.
- 1.46. Grupp-tillsynsmyndigheten bör, vid bedömningen av riskerna för försäkringsgruppen, ta hänsyn till de grupp-specifika frågorna som beskrivs i riktlinje 10.
- 1.47. Grupp-tillsynsmyndigheten bör genomföra denna riskidentifiering och bedömning för alla försäkringsgrupper, med hänsyn till kvantitativa och kvalitativa kriterier och åtgärder som är relevanta för varje försäkringsgrupp.
- 1.48. Grupp-tillsynsmyndigheten bör tilldela varje försäkringsgrupp en riskklassificering på en skala med fyra kategorier: från "riskklass 1" som motsvarar att bäst kunna tåla de risker som uppstår, till "riskklass 4" som motsvarar att minst kunna klara de risker som uppstår.

Riktlinje 19 – Fastställande av riskbedömningsprocessens resultat

- 1.49. Den nationella tillsynsmyndigheten bör se till att riskbedömningsprocessens utfall för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper inkluderar en konsekvensklassificering och en riskklassificering, kombinerade eller ej, och att de används tillsammans med andra relevanta tillsynsuppgifter i syfte att sätta upp tillsynsplanen.
- 1.50. Om det finns ett kollegium, när resultaten av riskbedömningsprocessen (för grupp och individ) utbytes, bör grupp-tillsynsmyndigheten och andra tillsynsmyndigheter kunna förklara den logiska grunden för resultatet för att

göra det möjligt för kollegiet att bilda sig en gemensam uppfattning om riskerna för försäkringsgruppen.

Riktlinje 20 – Skapande av tillsynsplanen och bestämning av tillsynens intensitet

- 1.51. Den nationella tillsynsmyndigheten ska utnyttja resultatet av riskbedömningsprocessen tillsammans med uppgifterna om de risker som identifierats, de olika prioriteringarna och begränsningarna för den nationella tillsynsmyndigheten och annan relevant tillsynsinformation för att utveckla tillsynsplanen.
- 1.52. Tillsynsplanen bör ange frekvensen och intensiteten av tillsynsverksamheten för varje företag. Tillsynsplanen bör stå i proportion till företagets art, omfattning och komplexitet.

Riktlinje 21 – Samspelet mellan gruppens tillsynsplan och kollegiets arbetsplan

- 1.53. Om det finns ett kollegium, bör grupptillsynsmyndigheten ta med relevanta aspekter av gruppens tillsynsplan i kollegiets arbetsplan (enligt riktlinje 12 i riktlinjerna för kollegiernas operativa funktion) för samtal och åtgärder inom kollegiet.
- 1.54. Avseende gruppens tillsyns granskningsprocess, bör kollegiets arbetsplan innehålla:
  - a) en beskrivning av de huvudsakliga fokuserade riskerna till följd av resultatet av gruppens riskbedömningsprocess,
  - b) en beskrivning av och förklaring till den verksamhet som kollegiet kommer att genomföra, baserat på gruppens tillsynsplan,
  - c) en identifiering av de berörda enheterna inom försäkringsgruppen och deras tillsynsmyndigheter som grupptillsynsmyndigheten sannolikt kommer att inhämta synpunkter från.

Riktlinje 22 – Styrning av tillsynsplanen

- 1.55. Den nationella tillsynsmyndigheten bör se till att lämpligheten av tillsynsplanen är föremål för passande tillsyn och internstyrning inom tillsynsmyndigheten.

Riktlinje 23 – Anmälan av frekvensen av regelbunden tillsynsrapport

- 1.56. Den nationella tillsynsmyndigheten ska meddela försäkrings- och återförsäkringsföretagen om hur ofta återkommande redogörelse för verksamheten krävs, vare sig det är årligen, vartannat eller vart tredje år, samt alla senare ändringar av den, så snart som möjligt och senast tre månader före slutet på försäkrings- och återförsäkringsföretagens räkenskapsår.
- 1.57. Beslutet om frekvensen bör, som minst, ta hänsyn till resultatet av riskbedömningsprocessen, annan tillsynsinformation och utövandet av tillsynens bedömning.
- 1.58. Om det finns ett kollegium, bör tillsynsmyndigheterna meddela ändringar i frekvensen av redogörelsen för verksamheten till grupptillsynsmyndigheten

innan de meddelar försäkrings- och återförsäkringsföretagen, om så är lämpligt.

Riktlinje 24 – Uppdatering av riskbedömningsprocessen

1.59. Den nationella tillsynsmyndigheten ska, under hela tillsynens granskningsprocess, överväga om det är nödvändigt att uppdatera resultatet av riskbedömningsprocessen.

Avsnitt IV – Detaljerad översyn

Riktlinje 25 – De detaljerade granskningsaktiviteterna

1.60. Den nationella tillsynsmyndigheten bör genomföra detaljerade granskningsaktiviteter, antingen skrivbordsundersökningar eller inspektioner på plats, på grundval av tillsynsplanen, med hänsyn till all relevant information och med fokus på de riskområden som identifierats i samband med riskbedömningsprocessen.

1.61. Om det finns ett kollegium, bör tillsynsmyndigheterna också hänvisa till kollegiets arbetsplan när de utför den detaljerade översynen av något deltagande av andra nationella tillsynsmyndigheter, i enlighet med riktlinjerna för kollegiernas operativa funktion.

Riktlinje 26 – Begäran om kompletterande upplysningar under den detaljerade översynen

1.62. Den nationella tillsynsmyndigheten bör, i förekommande fall, utvärdera behovet av ytterligare information från företaget, inklusive olika typer av data, analyser eller uppgifter som ska utföras av företaget. Den tidsram som är tillåten av tillsynsmyndigheten för tillhandahållande av ytterligare uppgifter bör vara lämplig för att företaget ska kunna svara på begäran.

Riktlinje 27 – Slutsatserna efter den detaljerade översynen

1.63. Den nationella tillsynsmyndigheten bör se till att de viktigaste resultaten och slutsatserna av detaljerade genomgången registreras och är internt åtkomliga för tillsynen.

Riktlinje 28 – Detaljerade analyser på distans

1.64. Den nationella tillsynsmyndigheten ska, enligt definitionen i tillsynsplanen och med hänsyn till kollegiets arbetsplan, om det finns ett kollegium, använda analyser på distans för att genomföra ytterligare åtgärder utöver bedömningen av information på högnivå som utförs inom riskbedömningsprocessen, med fokus på de angivna riskområdena.

Riktlinje 29 – Inspektioner på plats

1.65. Den nationella tillsynsmyndigheten bör utföra regelbundna inspektioner på plats, om så definieras i tillsynsplanen, och ta hänsyn till kollegiets arbetsplan, om det finns ett kollegium, eller andra ad-hoc-inspektioner på plats, om så är lämpligt.

Riktlinje 30 – Styrning av inspektioner på plats

1.66. Den nationella tillsynsmyndigheten bör ha lämpliga styrmekanismer på plats, som ska göra det möjligt att korrekt övervaka inspektioner på plats.

Riktlinje 31 – Process att följa för inspektioner på plats

1.67. Den nationella tillsynsmyndigheten bör vid inspektionen på platsen överväga följande faser: förberedelser, fältarbete och skriftliga slutsatser.

Riktlinje 32 – Skriftliga resultat av inspektioner på plats

1.68. Den nationella tillsynsmyndigheten ska meddela slutsatserna av inspektionen på plats skriftligen till försäkrings- och återförsäkringsföretaget och bör göra det möjligt för företaget att svara på slutsatserna inom en rimlig tidsram, som fastställs av tillsynsmyndigheten. Tillsynsmyndigheten ska förmedla dessa slutsatser till de personer som i praktiken leder företaget och anses lämpliga i detta sammanhang.

1.69. Om det finns andra tillsynsmyndigheter som deltar i inspektionen på plats, bör handledarna diskutera de slutsatser som kommer att förmedlas till berörda försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i försäkringsgruppen, innan de förmedlar dem.

Avsnitt V – Tillsynsåtgärder

Riktlinje 33 – Identifiering av frågor som leder till tillsynsåtgärder

1.70. Den nationella tillsynsmyndigheten ska, på grundval av slutsatserna i den detaljerade översynen, identifiera eventuella svagheter och faktiska eller potentiella brister eller överträdelser av kraven, som kan leda dem till att införa tillsynsåtgärder.

Riktlinje 34 – Bedömning av betydelsen av svagheter, brister eller överträdelser

1.71. Den nationella tillsynsmyndigheten ska, i syfte att besluta om åtgärder, bedöma betydelsen av de svagheter och de faktiska eller potentiella brister eller överträdelser som identifierats i den detaljerade översynen.

Riktlinje 35 – Identifiering och bedömning av betydelsen av svagheter, brister eller överträdelser på gruppnivå

1.72. Grupptillsynsmyndigheten identifierar och bedömer eventuella svagheter och faktiska eller potentiella brister eller bristande efterlevnad från ett gruppövergripande perspektiv, med hänsyn till särdragen i försäkringsgruppens struktur och affärer samt kopplingen mellan försäkrings- och återförsäkringsgruppen.

1.73. Grupptillsynsmyndigheten ska överväga om slutsatserna om svagheter och faktiska eller potentiella brister eller bristande efterlevnad från ett gruppövergripande perspektiv avser försäkringsgruppen som helhet eller vissa specifika försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Riktlinje 36 – Olika åtgärder för varierande situationer

1.74. Den nationella tillsynsmyndigheten bör vidta åtgärder som varierar beroende på graden av betydelsen av svagheter och de faktiska eller potentiella brister eller överträdelser som försäkrings- och återförsäkringsföretag möter.

Riktlinje 37 – Beslut om åtgärder på grupp- eller individnivå

1.75. De nationella tillsynsmyndigheterna som ansvarar för tillsynen av de relevanta försäkrings- och återförsäkringsföretagen eller grupp-tillsynsmyndigheten bör, i händelse av åtgärder i samband med försäkringsgruppen som helhet, vidta nödvändiga åtgärder mot det lämpliga företaget baserat på deras analys av resultaten om svagheter, brister eller överträdelser.

1.76. Om åtgärder vidtas både på grupp- och individnivå, bör grupp-tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheterna samordna åtgärder, där så är lämpligt, för att öka effektiviteten av åtgärderna.

Riktlinje 38 – Styrning över utövande av åtgärder

1.77. Den nationella tillsynsmyndigheten ska ha en lämplig styrprocess om utövandet av tillsynsåtgärder för att se till att de används på ett konsekvent, proportionerligt och objektivi t sätt och att de är ordentligt dokumenterade.

Riktlinje 39 – Anmälan av åtgärder

1.78. Den nationella tillsynsmyndigheten bör underrätta företaget skriftligen och i tid om de särskilda åtgärder som företaget bör genomföra. Denna anmälan bör i förekommande fall innehålla en specifikation av den lämpliga tidsram inom vilken företaget ska genomföra de handlingar som krävs för att följa åtgärderna.

1.79. Om det finns ett kollegium och där mer än en handledare vidtar åtgärder, bör tillsynsmyndigheterna överväga att samordna sin kommunikationsstrategi.

Riktlinje 40 – Kommunikationen i kollegiet

1.80. Om det finns ett kollegium, bör den nationella tillsynsmyndigheten, i förekommande fall meddela grupp-tillsynsmyndigheten de tillsynsåtgärder som vidtagits.

Riktlinje 41 – Uppföljning av genomförandet av försäkrings- och återförsäkringsföretag

1.81. Den nationella tillsynsmyndigheten ska övervaka om åtgärderna genomförs korrekt av försäkrings- och återförsäkringsföretagen.

Riktlinje 42 – Översyn av tillsynsåtgärder

1.82. Den nationella tillsynsmyndigheten ska se över åtgärderna och uppdatera tillsynsplanen med hänsyn till graden av effektivitet tillsynsåtgärderna som genomförs av företaget har.

Efterlevnads- och redovisningsregler

- 1.83. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen. I enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen, ska behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna och rekommendationerna.
- 1.84. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt rättsliga ramverk eller sin tillsynsram på ett lämpligt sätt.
- 1.85. De behöriga myndigheterna ska bekräfta för Eiopa huruvida de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, och ange orsaker till bristande efterlevnad, inom två månader efter utfärdandet av de översatta versionerna.
- 1.86. I avsaknad av ett svar inom denna tidsfrist, kommer de behöriga myndigheterna att betraktas som att de inte uppfyller kraven på rapportering och redovisas enligt denna bedömning.

Slutlig bestämmelse om omprövning

- 1.87. Dessa riktlinjer ska vara föremål för en omprövning av Eiopa.